

Газета заснавана
ў 1938 годзе.
Адноўлена
ў 1997 годзе.

Пейджинговую связь редакции обеспечивает НП ООО "Защита-Сервис".
ТЕЛЕФОН В Г.ГРОДНО (8-22)-75-00-66, В Г.СЛОНИМ 2-64-44.

Газета Слоні́мская

№21 (207). 24 — 30 траўня 2001г.

Масва-палітычны штотыднёвік

http://gs.promedia.minsk.by

Кошт 130 руб.

УСЁ ДАРАЖЭЕ – МАЛАКО ТАННЕЕ

Рашэннем аблвыканкама з першага траўня бягучага года па ўсёй Гродзенскай вобласці ўстаноўлена адзіная закупачная цана на малако. Цяпер за адзін літр малака сярэдняй тлустасці малаказаводы будучы плаціць калгасам і прыватным гаспадарам 110 рублёў, раней плацілі па 129 рублёў. Пры гэтым кошт бутэлькі малака ў краме (0,5 л) не знізіўся і складае 179 рублёў. На рынку ж малако прадаюць па 200 рублёў за літр.

У тэлефоннай размове з карэспандэнтам "ГС" дырэктар Слонімскага завода сухога і абстужанага малака Міхаіл Дмухоўскі сказаў, што іх прадпрыемства да гэтага паніжэння закупачнай цаны на малако не мае ніякага дачынення, яны толькі выконваюць рашэнне аблвыканкама.

Тыя бабулі-пенсіянеркі, якія часам з апошняга высільваюцца, трымаючы на вёсцы карову, ніяк не могуць узяць у толк: чаму, калі ўсё даражэе, за здадзены літр малака ім сталі плаціць менш грошай? Пры гэтым людзі ўспамінаюць ранейшыя часы, калі кошт здадзенага дзяржаве літра малака прыраўніваўся да кошту буханкі хлеба. З якіх жа меркаванняў улады ўстанавілі цэны на малако зараз — не зразумела.

Мікола КАНАНОВІЧ

Фота Віталія Гіля

БЕЛСЕЛ BELCEL
Продажа, і падключэнне, сотовых
телефонов, стандарта NMT+450.

Продаём:
КОМПЬЮТЕРЫ
ПЕРИФЕРИЯ
КАРТРИДЖИ
БУМАГА ОФИСНАЯ
КАССОВАЯ ЛЕНТА

Заправка картриджа
для сканеров и принтеров

ТЕХНИКА
для
ДОМА И ОФИСА
г.Слоним, пл. Советская, 8
2-15-30

ДЕЙСТВИТЕЛЬНО, ХВАТИТ БАЛОВАТЬСЯ

Выступая на втором Всебелорусском народном собрании, Александр Лукашенко потребовал от коммунальных служб страны, чтобы в текущем году период отключения горячей воды не превышал 10–14 дней.

"Это мое жесточайшее требование ко всем руководителям", — заявил глава государства. "Ищите деньги и отключайте воду для того, чтобы водопровод починить, максимум на 10 дней, ну, максимум на 14 дней. И хватит баловаться и обманывать народ", — сказал Лукашенко.

Надеемся, что эти требования услышали, приняли к сведению и слонимские руководители города.
Наталья ФУРСОВА

ПРОГНОЗ ПОГОДЫ по Гродненской ОБЛАСТИ

22-23 МАЯ Переменная облачность, без осадков, ветер западный, 3-8 м/с, ночью заморозки: 0-3, днем +15 +18.

24-25 МАЯ Переменная облачность, местами кратковременные дожди, ветер юго-западный с переходом на северо-западный 5-10 м/с, 25 мая порывы до 14 м/с. Температура воздуха ночью +3 +8, днем 24 мая +15+20, 25 мая +10+15

И ВНОВЬ ПОВЕДУТ В МИР МИРАЖЕЙ

Приятная новость: все 22 делегата, которые представляли на втором Всебелорусском народном собрании землю слонимскую, получили в дар по телевизору.

Эти теплеприёмники марки "Верас" еще в прошлый понедельник были доставлены из Гродно в Слоним законным владельцам. Так что, отправляясь в Минск на исторический для страны форум, наши посланники уже успели оценить качество картинки новой техники. Да и везли делегатов в столицу на вновь оборудованном автобусе. Для создания комфортабельности в салоне местный автобусный парк №11 выделил почти 500.000 рублёй.

Поэтом предложению Программу социально-экономического развития Республики Беларусь на 2001–2005 годы наши делегаты активно поддержали. А это значит, что реализация намеченной программы "обеспечит дальнейший экономический рост, эффективное функционирование экономики, существенное повышение жизненного уровня белорусского народа".

Так что скоро заживем по-богатому. Ведь участники собрания, в том числе и слонимские, уверенно взяли на себя ответственность за воплощение в жизнь этих решений. И обязались вместе с президентом довести к концу 2005 года среднюю зарплату до 250 американских долларов. Просто нужно еще потерпеть, пострадать каких-то четырёх несчастных годов — и будет у нас зарплата, как сегодня у литовца.

А сейчас на государство не стоит надеяться, сказал Лукашенко и отметил, что "семью должны кормить родители". Где и как будут они добывать хлеб насущный, президент не пояснил. Он и так для нас много сделал: запустил заводы и фабрики, сохранил колхозы,

жилые строится по плану, войны нет... В общем, что ещё надо? Ах да, остается выбрать Лукашенко президентом еще на пять лет.

"Я не хочу удерживать власть силой и несправедливостью", — заявил президент на собрании. "Если мы сломаем общество, если мы не убедим общество, что оно должно поддержать нас на этом переломном этапе, если в результате этого убеждения люди за нас не проголосуют, а мы их просто

сломаем, мы никогда не удержим власть", — сказал Лукашенко.

Короче, начинается период тотальных убеждений в том, что лучше нас никто не живет. И если власть останется в прежнем составе, заживем еще лучше. А для этого каждый делегат второго Всебелорусского народного собрания должен провести встречи с трудовыми коллективами на той территории, где его выдвигали.

Анатолий МИРСКИЙ

ІНТЭРВ'Ю

Ірына Шпыркова: "НАШ СЛОНИМ МОЖНА ЗРАБІЦЬ ГОРАДАМ-МУЗЕЕМ"

На мінулым тыдні ўся музейная грамадскасць традыцыйна адсвяткавала Міжнародны дзень музеяў. Пачатак гэтаму святу быў пакладзены яшчэ ў 1977 годзе на 12-й Генеральнай асамблеі ІКОМ.

Пра справы і дзейнасць Слонімскага раённага краязнаўчага музея расказвае яго дырэктар Ірына Шпыркова.

— Ірына Рыгораўна, што сабой сёння уяўляе Слоніміцкі раённы краязнаўчы музей?

— Найперш, ён краязнаўчы. Гэта значыць, што ў ім прадстаўлены прырода і гісторыя нашай Слонішчыны.

На першым павярсе музея тры залы прыроды, якія распавядаюць аб насельніках ледніковай фауны краю, яго ландшафце, сучасным жывёльным, раслінным свеце, карысных выкапнях. Лічу, што аддзел прыроды вельмі цікавы.

Месціцца на першым павярсе і самы старажытны аддзел, пачынаючы ад першабытнага чалавека і заканчваючы Першай сусветнай вайной. Асабліва заслугоўваюць увагі экспанаты, звязаныя з Львом Сапегам, Міхалам Агіньскім, Тадэвушам Касцюшкім, Кастусём Каліноўскім і вайной 1812 года.

На другім павярсе адзін пакой музея прысвечаны побыту нашых сялян, другі — жыццю Слоніма з 1920 па 1939 гады, калі наш горад быў пад Польшчай. Два залы музея аддадзены гісторыі Вялікай Айчыннай вайны. І, нарэшце, адна невялікая зала расказвае пра сучаснае жыццё Слонішчыны. Тут культура, асвета і прамісловасць. Бяда ў тым, што плошча музея не дазваляе ўсяго паказаць. Цесна нам тут. Музей багаты на экспанаты, іх налічваецца больш за 21 тысячу адзінак, а вось плошчы бракуе.

(Працяг на 9 стр.)

ТРИБУНА

Опрос по телефону

Не за горами время выпускных экзаменов в школе.

В связи с этим событием родители собирают деньги, чтобы купить учителям подарки, оплатить ремонт кабинетов, устроить своим детям выпускные вечера и т.д. В разных школах Слонима эта цена колеблется от 5 до 20 и более тысяч рублей.

"ГС" интересуется мнение родителей и детей, как они отно-

сятся к тому, что выпускные классы должны собирать деньги, чтобы отремонтировать кабинеты? Согласны ли они с этим?

Все желающие высказаться на эту тему могут позвонить по телефону 2-14-39 (Ольга Шинкевич) или ответить на пейджер по телефону 8-22-73-00-00 для абонента 95196. (По желанию участников опроса их имена газета указывать не будет).

ЕЩЕ НА НЕДЕЛЮ В РУБРИКЕ "ПО СЕКРЕТУ ВСЕМУ СВЕТУ" ОСТАЕТСЯ ПРЕЖНИЙ ВОПРОС: "КАКОЙ САМЫЙ НЕОЖИДАННЫЙ ПОДАРОК В СВОЕЙ ЖИЗНИ ВЫ ПОЛУЧИЛИ?" СВОИ ОТВЕТЫ ПРИСЫЛАЙТЕ ПО ТЕЛЕФОНУ 8-22-73-00-00 ДЛЯ АБОНЕНТА 95196. Ольга ШИНКЕВИЧ

УБАГА! УБАГА! УБАГА! УБАГА! УБАГА! УБАГА! УБАГА! УБАГА!

ПРАЦЯГВАЕЦЦА ПАДПІСКА НА "Газету Слоні́мскую"

на 2-ое паўгоддзе 2001 года.

Кошт падпіскі на АДЗІН МЕСЯЦ застаўся ранейшы:

- ◆ Індывідуальны (індэкс 64042) — 777 руб.
- ◆ Льготны (індэкс 63646) — 670 руб.
- ◆ Ведамасны (індэкс 63818) — 1156 руб.

на "Газету Слоні́мскую" можа падпісацца
любы жыхар Беларусі!

УБАГА! УБАГА! УБАГА! УБАГА! УБАГА! УБАГА! УБАГА! УБАГА!

НАВІНЫ

У СЛОНІМЕ
РАСЦЕ
БЕСПРАЦОЎЕ

Цяпер у Слонімскай дзяржаўнай службе занятасці зарэгістравана 927 беспрацоўных.

У параўнанні з адпаведным перыядам мінулага года гэта на 9,1% больш.

Сярэдні памер дапамогі беспрацоўнаму складае сёння 6.014 рублёў у месяц (4,5\$).

БОЛЬШ
ПАМІРАЮЦЬ
ВЯСКОЎЦЫ

За першы квартал бягучага года на Слонімсчыне нарадзіліся 143 немаўляткі, а памёрлі — 271 чалавек.

У горадзе з'явіліся на свет 108, у вёсцы — 35. Пакінулі гэты свет у Слоніме 114 гараджан, у сельскай мясцовасці — 157 вясцоўцаў.

Сяргей ЧЫГРЫН

БОСАЯ
ТРАДЫЦЫЯ

Ужо болей як пяць гадоў пацыенткі мастойскай жаночай кансультацыі ходзяць у памяшканні басанож.

Гэтая традыцыя была ўведзена, як толькі ў калідоры была паслана новая дыванная дорожка. З цягам часу дывановае пакрыццё састарэла, але традыцыя разбуваць жанчын засталася.

Антон МАКЕЙ

У МАСТАХ
ГАРАЧУЮ ВАДУ
ДАЮЦЬ, КАЛІ
СЦЯМНЕЕ

Мастойскія камунальныя службы змянілі графік падачы гарачай вады гараджанам.

Калі ў мінулыя гады цёплая вада не падавалася ўлетку ўвогуле ці толькі па выходных днях, то зараз яна ёсць штодня вечарам. У іншыя часы сутак з "гарачага" крана вада не цячэ ўвогуле.

Антон МАКЕЙ

П о сообщению агентства "Прима", закупка российской нефти Беларусью в мае может сократиться, так как цены на нее возрастут до 121 доллара США за тонну, что на 5-6 долларов больше цены в апреле. В этом случае финансовое положение концерна Белнефтехим не позволит закупать нефть в достаточном количестве. Уже к концу апреля потребители нефтепродуктов в Беларуси задолжали концерну более 16 миллиардов рублей.

В сложившейся ситуации оказалось и Слонимское предприятие по обеспечению нефтепродуктами. 70% потребителей по Слонимскому району — предприятия промышленного комплекса и, по словам директора нефтебазы Михаила Соловья, выполнение призыва президента А. Лукашенко выделять сельскому хозяйству нефтепродукты подешевле привело к убыткам в 31 миллион рублей только за первый квартал текущего года.

— Думали поправить дела в апреле, — рассказывает Михаил Павлович, — но ничего не удалось. Агропрому дали максимально по фиксированным ценам, в виде товарного кредита и гуманитарной помощи. Дополнительно получили еще часть убытков на сумму 7 миллионов рублей. В результате, на сегодняшний день (18 мая) дебиторская задолженность составляет 38 миллионов рублей.

И реального выхода из создавшегося положения пока не видно. Платежеспособность колхозов и совхозов низкая. У них нет пока и продукции, чтобы начать расплачиваться по счетам.

Тем не менее, посевная кампания прошла практически без задержек в плане снабжения ГСМ. А всего до конца мая колхозам, совхозам и иным крестьянским хозяйствам будет выделено (по РБ) 40 тысяч тонн дизельного топлива и 10 тысяч тонн автомобильного бензина по ценам соответственно 416635 рублей и 528034 рубля за тонну.

Возместить стоимость выделен-

Фота Віталія Ліма

ных объемов топлива предполагается до декабря 2001 года по ценам, которые будут действовать на момент возврата.

— По команде госрезерва, — продолжает Михаил Соловей, — мы выделили уже 75% от намеченных объемов поставок ГСМ агропрому. 25% оставляем на "зеленое жниво". А уж там, может быть, как колхозы начнут сдавать скот, появятся деньги, которыми они покроют убытки.

Будем ждать осени, хорошего урожая. Вот только погода вредит и в сельском хозяйстве уже есть потери. Нужен дождь, затяжной трехдневный дождь, — за-

канчивает Михаил Павлович.

Дождь, действительно, нужен. Но не подвластна природа человеку, и остается лишь на Бога уповать... А дожди, вообще-то, давно уже идут — настоящие информационные ливни на БТ, основательно промывающие мозги людям. Последний их них пролился 13 мая с трибуны II Всебелорусского народного собрания. Только ведь сельскому хозяйству он вряд ли поможет. Да и топлива от словоблудия больше не станет, а, значит, и зерна по 50 центнеров с гектара собрать будет сложно.

Валерий КОВАЛЕНКО

ПОШТА

Свята на
разнарады

13.05., у нядзелю, класны кіраўнік сказала нам, каб мы прыйшлі ў РДК на свята сцяга і герба. Я не ўспрымаю "новы" герб і сцяг і таму не пайшоў на гэтае мерапрыемства.

У панядзелак класны кіраўнік сказала, каб усе, хто не быў на мерапрыемстве, напісалі "обяснітельную".

Я хачу спытаць, ці мае яна права прымусіць мяне напісаць гэтую "обяснітельную"?

АД РЭДАКЦЫІ:

Шаноўны С (з-за магчымых непрыемнасцей вучань прасіў не называць яго імя — рэд.), нядзеля з'яўляецца выходным днём, і ты маеш права сам ці з бацькамі выбіраць мерапрыемствы, якія б ты хацеў наведаць. Гэта можа быць паход у музей ці ў кіно, паездка на рыбалку, гульня з сябрамі ў футбол і г.д. І калі ў гэты дзень ты не здзейсніў ніякіх правапраўных дзеянняў, то ніхто не мае права патрабаваць ад цябе пісаць тлумачальную запіску.

НАВІНЫ

ПИКЕТ
ПРОТИВ
ЗАДЕРЖЕК
ЗАРПЛАТЫ

21 мая, несмотря на дождь, около 60 сотрудников унитарного предприятия "Медик" провели в Гродно санкционированный пикет против многократных задержек заработной платы.

По словам инициатора пикета — инженера-наладчика предприятия Михаила Ещика, начиная с января месячный заработок работникам предприятия выплачивается в три приема, по мере поступления денег. Ещик просил разрешить ему пикетирование областного управления здравоохранения, находящегося в здании облсполкома, однако местные власти перенесли место пикета на улицы Социалистическую, к главному зданию УП "Медик". Пикетчики растянули живой цепью приблизительно метров на сорок. В руках они держали плакаты: "Май! Труд! А где зарплата?", "Наши дети хотят кушать. Каждый день!", "Хачу працаваць за грошы" и другие.

Павел МОЖЕЙКО

ЗДАРЭННІ

Вывяўлены труп

На вуліцы Шасейнай у Слоніме выяўлены труп мужчыны з нажавымі ранами.

Узбуджана крымінальная справа.

Гарэла кватэра

3-за неасцярожнага абыходжання з агнём загарэлася кватэра на вуліцы Ярэшова ў Слоніме.

У агні гарэла мэбля.

На заводзе
ўкралі
алюміній...

На цагляным заводзе, што ў Пятравічах пабывалі злодзеі.

Яны ўкралі алюмініевую форму для вырабу цэгля.

...а ў жанчыны
— віно

Пакуль адна жыхарка з вёскі Акачы Слонімскага раёна адпачывала ў санаторыі, з яе хаты злодзеі ўкралі 10 бутэлек гарэлкі і віна.

Вядзецца праверка.

Сяргей ЧЫГРЫН

ПРЫЁМ ГРАМАДЗЯН У СЛОНІМСКІМ РАЙВЫКАНКАМЕ

22 траўня ў Слоніmsкім райвыканкаме правялі прыём грамадзян старшыня Слонімскага райвыканкама Мікалай Пахолак і начальнік упраўлення Камітэта дзяржаўнага кантролю па Гродзенскай вобласці Васіль Снітко.

На прыём па асабістых пытаннях і праблемах прыходзілі не толькі вясцоўцы, але і гара-

джане. Чатыры гадзіны праходзіла сустрэча. Па многіх пытаннях слонімсцы адразу атрымлівалі адказы, на месцы вырашаліся тэа праблемы, якія можна было вырашыць. Напрыклад, жыхар Слоніма Андрэй Данільчык на фабрыку гасціннай мэблі аддаў распілаваць дрэва на дошкі. Але яму распілавалі не таго памеру, які ён заказаў. І малады чалавек ужо паўгода

дабіваецца ад фабрыкі належнага выканання заказу. І толькі пасля гутаркі дырэктара фабрыкі Віктара Гаркавага з Васілём Снітко, пытанне гэта будзе вырашана на карысць заказчыка.

Аляксандр Зімніцкі з Дзераўной скардзіўся, што ў яго вёсцы насупраць аптэкі створаны адстойнік бруду. А сланиманку Ванду Ахралоўч хвалюе, чаму ў Жыровічах са жніўня мінулага года не працуе млын, дзе раней малолі зерне не толькі вясцоўцы, але і гараджане. З гэтым пытаннем паабяцаў разабрацца старшыня райвыканкама.

У Ганны Міхайлаўны Лішых з вёскі Навасёлкі восем дарослых дзяцей, муж — інвалід. Дзеці жывуць у розных кутках Беларусі. Восем гадоў яна стаіць у чарзе на ўстаноўку тэлефона, але яго так і не ўстанавілі. На сустрэчы Ганне Міхайлаўне паабяцалі ўстанавіць тэлефон у наступным годзе.

Некалькі чалавек, якія завіталі да Аляксандра Пахоўкі і Васіля Снітко, пыталіся, чаму ў іх вёсцы не курсіруюць аўтобусы. Аляксей Саванец крыўдзіўся, што ў яго вёску Ніз аўтобусы ходзяць толькі два разы на тыдзень, па выходных днях. Ён сабраў двазвесце подпісаў ад жыхароў сваёй і суседніх вёсак з просьбай вырашыць гэтае пытанне. На сустрэчу была запрошана намеснік дырэктара па перавозках Слонімскага аўтапарка №3 Валянціна

Фота Віталія Ліма

Старшыня Слонімскага райвыканкама Мікалай Пахолак (справа) і начальнік упраўлення Камітэта дзяржаўнага кантролю па Гродзенскай вобласці Васіль Снітко (у цэнтры) вядуць прыём грамадзян

БЕСПРЕДЕЛ на польской границе

В редакцию "Газеты Слоні́м-скай" обратился слонимец Алексей Петрович К., который рассказал вот что:

"Я со своими друзьями занимаюсь перегонном машин из Германии в Беларусь. Назад домой нам нужно ехать через польскую границу, переход Швеско. Так вот там, после прохождения пограничного контроля, таможенники сначала отбирают у нас паспорта. Потом мы должны ехать на грузовой терминал, где оформляют документы на машины. На этот терминал нас сопровождает так называемый конвой из двух человек. Причем, этот конвой принудительный, без него никак нельзя самим ехать на терминал. С каждого хозяина машины они берут по 130 долларов за "услуги" конвоирования. Собирают для сопровождения по 6-7 машин, а в день они "проводжают" на терминал примерно 100 машин. И вот посчитайте, сколько денег имеет в день польский принудительный конвой. Никаких квитанций нам не выписывают. Причем, конвой едет без оружия, так что, если на

машины по дороге нападут бандиты, никто нас не сможет защитить.

Я рассказываю все это для того, чтобы люди, которые собираются заниматься перегонном машин, знали про это нововведение польских пограничников. Причем, все знают, что это конвоирование незаконно. Просто как-то нас по дороге в терминал остановили польские полицейские. Они были очень удивлены, почему это все документы находятся у конвоера, и почему с нас берут такие деньги."

Записала
Ольга ШИНКЕВИЧ

PS. Корреспондент "Г" обратилась по телефону 8-029-66-88888 к юристу, который рассматривает жалобы людей, пострадавших от произвола польской пограничной службы. Дмитрий Михайлович рассказал, что такие жалобы многочисленны. Но пострадавшие люди зачастую не хотят обращаться за помощью, так как они не верят в возвращение потерянных денег. Дмитрий Михайлович предложил кложить свои жалобы в письменном виде и отослать ему по адресу: 220000, г. Минск, ул. К. Маркса, 8-98.

ЗДАРЭННІ

Граната ў слоні́мскім парку

Невядомая асоба пазваніла ў дзяжурную частку Слоні́мскага райаддзела міліцыі і паведаміла, што ў парку ляжыць баявая граната.

Следча-аператывная група выехала на месца і, сапраўды, пад адной з лавак знайшла гранату Ф-1 і запал да яе.

Затрыманы з відэа-магнітафонам

З Інтэрната №6, што на Брэсцкай вуліцы ў Слоні́ме, зніклі відэамагнітафон і касеты.

Маладому слоні́мцу не ўдалося нават праглядзець усе касеты, як ён быў затрыманы міліцыяй.

Для каго патроны?

У аднаго з жыхароў г. Слоні́ма выяўлена 14 патронаў да пісталета Макарава.

Узбуджана крымінальная справа.

Знікла сетка

У жыхара Рышчыц з надворка знік рулон сеткі.

Раней судзімы злодзей затрыманы, хоць ён паспеў ужо збыць крадзеж.

Сергей ЧЫГРЫН

Смерць на рабочым месцы

Днямі на сваім рабочым месцы памёр работнік ААТ "Мастоўдрэў".

54-гадоваму мужчыне нечаканна стала кепска. На жаль, уратаваць медыкі яго ўжо не змаглі.

Антон МАКЕЙ

ІНТЭР'Ю

ДЗЕ НАМ ЛЕТАМ АДПАЧЫЦЬ?

Хутка наступіць лета — пара адпачынкаў і канікул. Сёння на пытанні крэспандэнта "Г" адказвае дырэктар Слоні́мскага бюро падарожжаў і экскурсій Алена Кедала.

— Алена Альбінаўна, што цяпер можна прапанаваць людзям для адпачынку?

— Як слоні́мцы, так і госці могуць у нас набыць пуцёўкі для адпачынку на беларускіх базых (на Нарачы і Браслаўскіх азёрах) і на Украіне (у горадзе Ачакаў Нікалаеўскай вобласці і ў горадзе Скадоўск Херсонскай вобласці ў пансіянаце "Лазурный"), у Крыму (у Ялце, Алушце і Еўпаторыі).

— На якія месяцы можна ўжо набыць пуцёўкі?

— На ўсе летнія месяцы і на верасень. Заезды праз кожную 15 дзён.

— Што значыць заезды?

— Групы адпачываючых фарміруюцца ў Слоні́ме, і мы іх адпраўляем на аўтобусах да месца. Тых, хто хоча адпачыць у Крыму, мы адпраўляем аўтобусаў з Мінска. Але ўсе дакументы афармляюцца ў нашым слоні́мскім бюро. На Украіну і на Беларусь адпачываючыя выязджаюць са Слоні́ма.

— Колькі каштуюць пуцёўкі?

— Пуцёўка на 12 дзён, напрыклад, у Ачакаў каштуе 60 далароў (чыатырохразовае харчаванне, пражыванне і лячэнне), а без лячэння — 40 далароў. І

праезд — 60 тысяч беларускіх рублёў. Дзецям да 11 гадоў ёсць скідкі. Пуцёўкі ў Крым даражэйшыя. Дарэчы, рублёвая аплата праводзіцца ў нас, а даларавая — там, дзе людзі будуць адпачываць.

— А колькі каштуюць пуцёўкі для тых, хто хоча адпачыць у Беларусі?

— Цэны амаль такія, як і паехаць на Украіну. Напрыклад, на Нарачы, з пражываннем у гасцініцы, пуцёўка каштуе дзесьці 150 далароў.

— Ці ёсць у Вас пуцёўкі ў Балгарыю ці на Канары?

— Ёсць. У Балгарыі за 300 далароў могуць адпачыць два чалавекі. Ёсць у нас пуцёўкі ў Турцыю, на Канары, на Кіпр. Усе жадаючыя могуць звяртацца да нас. Мы дапаможам.

— Па якіх пашпартах можна беларусам ехаць адпачываць, напрыклад, на Украіну ці ў Крым?

— Па старых пашпартах СССР, па беларускіх з "Пагоняй" і па новых беларускіх. Абавязкова пашпарты павінны быць у дзяцей любога ўзросту. У гэтых дзяржавы візы адкрываць не трэба.

— Алена Альбінаўна, дзе і ў каго можна больш падрабязна даведацца наконт пуцёвак?

— Няхай людзі звяртаюцца ў Слоні́мскае бюро падарожжаў і экскурсій па адрасе: вуліца Оперная, 1, тэлефон 2-44-66.

Гутарыў Сяргей ЧЫГРЫН

ПОШТА

Жыве беларуская мова!

Днямі ў Слоні́ме прайшоў круглы стол на тэму "Роля маладзевых грамадскіх арганізацый Слоні́мшчыны ў пашырэнні сфер ужывання беларускай мовы ў паўсядзённым жыцці".

Мерапрыемства было праведзена да 6-й гадавіны ганебнага рэфэрэндуму, які "ураўняў" правы дзвюх дзяржаўных моў. На самай справе гэтае "аднолькавае" становішча азначае не што іншае, як выцясненне мовы беларусаў з гарадскіх школ, з паўсядзённага выкарыстання. Ці роўная колькасць школ у горадзе з рускай і беларускай мовай выкладання? Не, у нас усе школы рускамоўныя. Тое ж самае і з ВНУ. Ды пра якія роўныя правы дзвюх моў можна казаць? Спачатку выкінулі з нашага жыцця роднае слова, а потым заявілі, што беларускую мову не любяць беларусы. Фарс.

На круглы стол сабраліся прадстаўнікі маладзёжнага аб'яднання "Вятрак", сябры грамадскага маладзёжнага клуба "Ветразь", экалагічнага клуба "Жаваранак", члены гуртка юных журналістаў пры клубе "Святліца" і творчае моладзь з "Ветразя надзеі". На пасяджэнне былі запрошаны сябры слоні́мскай суполкі Таварыства бе-

ларускай мовы імя Ф.Скарыны. Вядучы круглага стала, кіраўнік "Ветрака" Алес Шалестаў падкрэсліў, што асноўная мэта тых, хто сабраўся, намяціць шляхі прапаганды і адраджэння роднай мовы. На абмеркаванне былі вынесены пытанні: "Чаму грамадства не ўжывае беларускую мову ў паўсядзённым жыцці? Чаму многія лічаць беларускую мову прымітыўнай, "галімай"? Што мы можам зрабіць для таго, каб пашырыць кола ўжывання беларускай мовы?" Пасля абмеркавання ў групах, якія далі сабе сімвалічную назву "Наша будучыня", "Надзея", "Наша вера", выступілі падкрэслены наступнае. Беларусы не карыстаюцца роднай мовай, бо не ведаюць яе. З боку дзяржавы робіцца ўсё, каб выхаваць да роднай мовы антыпатыю. Многія называюць беларускую мову калгаснай, вясковай, таму што вёска больш адсталая ў параўнанні з горадамі, а імяна тамуды выціснулі, выгналі беларускую мову. У нашай краіне праз СМІ ідзе прапаганда рускай мовы. На першым нацыянальным тэлеканале рэдка пачуеш роднае слова. Закрываюцца такія перадачы, як "Беларускія вясчоркі", "Роднае слова", "Зорная ростань". Не прапагандуюць беларускія "зоркі" мастацтва, пісьменнікі і паэты. У

людзей выходзіла абывакаваць да мовы і гісторыі продкаў. Моладзь развучылася радавацца і любіць. Гэтыя святыя пачуцці замяняюцца пагоняй за матэрыяльнымі выгодамі: за моднай вопраткай, тэхнікай, за сучаснымі аўтамабілямі. Адсюль наша грамадства мае нізкую нацыянальную свядомасць. Дзяржава не выходзіць у насяленства адчування таго, што ўсе мы — адно нацыянальнае цэлае, таму ролю выхавання ўзялі на сябе апантанія беларускасцю людзі, грамадскія арганізацыі, якія ў наш час часта праследуюць толькі за тое, што імкнуцца адстаць правы роднай мовы. У сям'і бацькі размаўляюць па-руску, таму маладыя людзі бяздумна карыстаюцца рускай мовай. Нават стала на Беларусі ўкараняцца думка, што гаварыць па-беларуску сорамна. Начаства цураецца роднай мовы, дае прыклад адмоўнага стаўлення да яе.

Моладзь вырашыла на гэтым пасяджэнні, што трэба пачаць з сябе — самі карыстацца роднай мовай, вучыць іншых паважаць сваё беларускае слова. Трэба збіраць вакол сябе аднадумцаў, каб змагацца за адкрыццё беларускамоўных класаў, Беларускага нацыянальнага ўніверсітэта. У час пасяджэння на відным месцы красавяўся плакат "Жыве беларуская мова!". І яна будзе жыць, бо моладзь выказвае запатрабаванне карыстацца ёю ў паўсядзённым жыцці. А для гэтага мова наша такая ж прыдатная, як нямецкая ці французская.

Таццяна ТРАФІМЧЫК,
старшыня Слоні́мскай суполкі ТБМ

НАВІНЫ

ПАПРАЦАВАЛІ НА СКЛАД — І НА АДПАЧЫНАК

З 14 траўня на тры месяцы спынена праца ў мэблевым цэху ААТ "Мастоўдрэў". Паколькі прадукцыяй гэтага прадпрыемства забіты склады, яна не знаходзіць свайго спажыўца.

Гутарка аб спыненні вытворчасці вялася на працягу года. Адміністрацыя прымусіла рабочых напісаць заявы на адпачынак па ўласнаму жаданню. Некай частка людзей будзе працягваць працаваць на галоўным прадпрыемстве, хоць і там справы ідуць дрэнна.

ПАШПАРТЫЗАЦЫЯ ВЁСКІ

Даволі дзейсны мегад па замене пашпартаў у сельскага насялення па практыцы пашпартна-візавы аддзел Мастоўскага РАУС, які ўзначальвае Галіна Фокіна.

Каб зменшыць выдаткі вясцоўцаў на паездкі ў горад, а таксама паменшыць чаргі ў калідорах аддзела, супрацоўнікі пашпартна-візавых службаў на адзін дзень робяць выезд у вызначаны сельсавет. Там, на месцы, яны афармляюць неабходныя дакументы. На мінулым

тыдні падобная паездка была арганізавана ў Харціцкі сельсавет.

Антон МАКЕЙ

ШКОЛЕ СПОЎНІЛАСЯ 100 ГАДОЎ

Векавы юбілей адзначыла наядуна Яварская сярэдняя школа, што ў Дзятлаўскім раёне.

З усіх куткоў свету з'ехаліся яе былыя вучні, каб прыняць удзел ва ўрачыстасці. За апошнія 50 гадоў з яе сцен выйшлі 1500 выпускнікоў, а зараз тут займаецца 101 вучань.

Мясцовы калгас "Новае жыццё" падарыў школе музычны цэнтр, а аддзел адукацыі райвыканкома — маразільную камеру для сталовай.

АЛАІЗЕ ПАШКЕВІЧ ПРЫСВЯЧАЕЦЦА

27 траўня ў Дзятлаўскім раённым доме культуры адбудзецца конкурс чытальнікаў, прысвечаны 125-годдзю Алаізы Пашкевіч (Цёткі).

У ім прымуць удзел прадстаўнікі ўсіх устаноў культуры раёна. Пераможцы паедуць на абласны конкурс.

Леанарда ЮРГІЛЕВІЧ

СИНІЦЫН ГОТОВИТСЯ СТАТЬ ПРЕЗИДЕНТОМ

Неожиданное возвращение в белорусскую политику бывшего вице-премьера Леонида Синицына оказалось бурным и стремительным. Два послания, направленные Синицыным депутатам белорусского парламента, привлекли внимание СМИ. В первом Синицын предостерег от распродажи госимущества перед президентскими выборами. Второе письмо само касалось организации этих самых выборов.

Синицын предложил парламентариям проявить большую активность в регулировании будущего избирательного процесса. И проект постановления, предложенный им, предусматривает фактически отстранение Александра Лукашенко от возможности административного влияния на ход выборов.

“СВАБОДНЫ ПРАФСАЮЗ” У МАСТАХ ПАЧНУЦЬ АДСТРЭЛЬВАЦЬ

Стварэнне “Свабоднага прафсаюза” на сумесным беларуска-германскім прадпрыемстве “Самана плюс”, што ў Мастоках, выклікала абурэнне ў яго кіраўнікоў і мясцовай “вертыкалі”.

Генеральны дырэктар “Самана плюс” Аляксандр Шумік і яго намеснік робяць выгляд, што ў іх не існуе такой арганізацыі, якая зарэгістравана ў Мінусце, і праект калектыўнай дамовы яны не хочуць разглядаць. Мастоўскі райвыканкам не ставіць прафсаюз на ўлік, нягледзячы на тое, што ўсе дакументы аформлены юрыдычна правільна. Паколькі прафсаюз працягвае сваю дзейнасць, адміністрацыя прадпрыемства пачынае пагражаць яго сябрам фізічнай расправы. Напрыклад, дырэктар вытворчасці Геннадзь Седзак, спадзеючыся, што ён размаўляе адзін на адзін са слесарам Сяргеем Нарынкевічам, кіраваў наступнае: “Хутка мы вас будзем па аднаму адстрэльваць”. Паколькі тое чулі іншыя людзі, быў складзены адпаведны дакумент, які адрасаваны кіруючым органам “Свабоднага прафсаюза”. Зараз разглядаецца пытанне падачы скаргі ў пракуратуру.

Язэп ПАЛУБЯТКА

Что движет Синицыным, журналист попытался это выяснить в ходе интервью.

— **Вы фактически предлагаете провести досрочные выборы. Почему? Ведь объективно это выгодно скорее действующему президенту, поскольку его противники подготавливаются к выборам не успели и до 15 июля вряд ли успеют.**

— Я говорю не о досрочных выборах, а о необходимости скорейшего осознания парламентом своей роли в предвыборный год. Парламент должен назначить выборы, не только дату, а выборы как таковые. То есть он должен определить срок и регламентировать предвыборный период. И это принципиально изменит ситуацию. Тем более, что если в соответствии с Конституцией 1994 года президент был не вправе передавать свои полномочия главы государства кому-либо, то после референдума Главный закон страны и Избирательный кодекс, напротив, требуют пресечения любых возможностей использования служебного положения, в том числе и президентом. Практика применения президентом этих норм Конституции и законов уже достаточно апробирована. Вспомните, он сам говорил кандидатам в депутаты, занимающим государственные посты: освободите свое место на время выборов и занимайтесь выборами. Такой же подход должен быть и в отношении его самого, если власть последовательна.

Что же касается готовности, то к выборам должны быть готовы все и всегда. Если наша любимая оппозиция семь лет после избрания Лукашенко не готовилась к выборам, то чем она вообще занималась? Ездил в гости к международным организациям? Тогда зачем эти люди шли в политику? Шли бы работать в МИД. Политики к выборам должны быть готовы всегда. Тем более, что, по-моему, одни выборы в 1999 году они уже успели провести и даже чуть ли не выбрали президента. Или это была не подготовка?

— **Почему вы предлагаете провести выборы летом, ведь отпускной сезон, в принципе, не очень благоприятное время для выборов?**

— Президентские выборы 1994 года проходили в июне-июле, и лето никому не помешало. И являлась рекордной. Вы хотите сказать, что за семь лет народ изменился настолько, что просто не понимает, когда решается его судьба? Кроме того, я фаталист — мы и в прошлый раз выиграли летом.

— **“Мы” — это Лукашенко?**

— “Мы” — это те, кто был против действующей власти.

— **Чем будет заниматься группа по координации деятельности государственных органов, которую вы предлагаете создать, и для чего она нужна?**

— Как только Александр Лукашенко заявил, что будет участвовать в выборах, он перестал быть гарантом объективности этого процесса. И сегодня очевидно, что заинтересованное лицо не может определять правила игры.

С другой стороны, в стране есть два института, избранные народом, — президент и парламент. И один из этих политических субъектов — президент — должен сойти со сцены на период выборов. Соответственно, второй должен взять на себя функции гаранта. Для осуществления оперативного контроля за ходом выборов парламент и должен создать этот орган (не президентской же администрации это поручать). Эта группа не будет подменять избирательные комиссии — ее задача координировать деятельность всех ветвей власти по обеспечению выборов и одновременно обеспечивать контроль гражданского общества за деятельностью власти.

— **И все же, некоторые ваши предложения выглядят явно нереальными. Речь даже не о том, что президент не захочет их выполнить. Дело в технической невыполнимости этих требований. Ну, невозможно в недельный срок подготовить отчет о семилетней деятельности Лукашенко на посту главы государства... И избирательное законодательство так быстро поменять вряд ли возможно.**

— И все же я настаиваю, что все требования, которые я сформулировал, абсолютно реальны. Самая “долгоиграющая процедура” — это законодательство.

Тут только один вывод: президент подписывает временный декрет, который удовлетворяет всем требованиям, которые сформулировала ОБСЕ, а парламент должен дать президенту право принять такой декрет. Что же касается отчета о семилетней деятельности на посту главы государства, то вы плохо думаете об Александре Григорьевиче, если считаете, что этот отчет еще не готов.

— **В одном из интервью вы сказали, что возвращаетесь в политику как гражданин. Однако, действия, которые вы предпринимаете, более характерны все-таки для политика. Леонид Синицын намерен баллотироваться в президент, или он помогает кому-то другому?**

— Я пытаюсь помочь стране. Странные вы люди — журналисты: я им — о супе, а они — о мухах. О стране нужно думать. О ее перспективах. Об экономике, о системе государственного устройства, о людях, которых нужно кормить и обеспечивать работой... Это позиция гражданина или политика?

По-моему, гражданина, причем всякого нормального гражданина. Речь должна идти о курсе, а о не персоналиях. Важно правильно понимать, что должно быть в финале, и как добиться наиболее благоприятного для страны развития событий. Я противник ленинского подхода: давайте ввяжемся в драку, а потом посмотрим...

— **Но в драку-то вы уже ввязались...**

— Это не я ввязался, это страну затащили в гордиев узел. А я уже — вместе со всеми, как человек, живущий в этой стране и никуда съезжать не желающий.

Алексей ПАВЛОВИЧ

ПРЕДПРИНИМАТЕЛЯМ — НАДЕЖНУЮ ЗАЩИТУ

Решение о создании информационного центра и корреспондентских пунктов Палаты индивидуальных предпринимателей при Минском столичном союзе предпринимателей и работодателей (МССПИР) принято на заседании координационного совета этой организации.

Как сообщил БелаПАН исполнительный директор Палаты Владимир Фролов, центр будет оказывать членам организации информационную поддержку, а также заниматься сбором и обобщением информации с мест о проблемах, возникающих в работе индивидуальных предпринимателей, для последующего оказания им необходимой правовой защиты. Контакты будут осуществляться по телефону “горячей линии” в Минске (230-34-02), а также по факсу (230-86-42), который будет работать круглосуточно.

Ирина САЗАНОВИЧ

“САЛІДАРНАСЦЬ” У МАСТАХ

Па запрашэнню альянсу “Дэмакратычнае Панямонне” Масты наведалі прадстаўнікі польскага прафсаюза “Салідарнасць” з Гданьска Міраслаў Сербановіч, Януш Забэга, Ян Плата-Пшахлеўскі.

На працягу двух дзён госці пазнаёміліся з горадам і раёнам, наведалі музей “Лес і чалавек” і Гудзевіцкі літаратурна-краязнаўчы музей, мелі шэраг гутарак з прадстаўнікамі грамадскасці. Напрыканцы візіту госці сустрэліся з актывістамі “Свабоднага прафсаюза” сумеснага беларуска-германскага прадпрыемства “Самана плюс”, дзе абмеркавалі праблемы рабочага руху. На думку Януша Забэгі, палепшыць сваё становішча рабочыя могуць толькі актывістамі дзеяннямі, скіраванымі на абарону сваіх інтарэсаў.

Складліся ўсе перадумовы для будучага супрацоўніцтва між рэгіёнамі.

Язэп ПАЛУБЯТКА

В БЕЛАРУСИ 2,5 миллиона пенсионеров

Юлія Віталія Гімс

200 тысяч белорусских граждан получают пенсии ниже бюджета прожиточного минимума. Такие данные журналистам привела министр социальной защиты страны Ольга Даргель на пресс-конференции в Минске.

В первом квартале нынешнего года минимальная пенсия по возрасту составила 22,474 рубля, средняя — 41,762, максимальная (для неработающих пенсионеров) — 64,938, бюджет прожиточного минимума — 37,996 рублей. По отношению к средней зарплате, средняя пенсия по возрасту составила 45,9 процента, все виды пенсий — 43,8 процента. Это, по словам Даргеля, лучше, чем в первом квартале прошлого года (соответственно 39,4 и 37,8 процента). В январе 2001 года был изменен механизм исчисления размера минимальной пенсии по возрасту, что позволило повысить пенсии лицам, имевшим

небольшой заработок (в качестве примера министр привела работников сельского хозяйства). В феврале были повышены пенсии в связи с ростом средней зарплаты и размера бюджета прожиточного минимума, в марте — пенсии за выслугу лет государственным служащим. В настоящее время в стране насчитывается 2 миллиона 560 тысяч пенсионеров.

По информации Даргеля, к концу года будет разработан законопроект “О государственном пенсионном страховании и страховых пенсиях”, который заменит ныне действующий закон “О пенсионном обеспечении”. Министр заявила о необходимости большей дифференциации пенсий в зависимости от заработка и дифференцировании размера бюджета прожиточного минимума (БПМ): “В Минске должен быть один БПМ, побольше, в каком-нибудь городском поселке, в сельской местности — другой, поменьше”.

Дмитрий ВЛАСОВ

**Дорогая и любимая мамочка
Татьяна Николаевна ЗАКРЕВСКАЯ!**
Поздравляем тебя с днём рождения!

Годы незаметно
ведут свой отсчёт,
Бегут наши дни торопливо.
Тревожно и грустно
порой на душе
У мамочки нашей любимой.
Ей многое в жизни
пришлось пережить,
И горестей было немало,
Но нас ты сумела
растить и любить,
Родная, любимая мама!
Спасибо за твою доброту,
За труд, за бессонные ночи.
Мы помним об этом,
Мы в вечном долгу,
Родная, любимая мама!
С любовью твои дети Надежда и Анна

**Уважаемый
Станислав Станиславович
ИВАНАШКО!**
Поздравляем Вас с юбилеем!

Не подыскать такого слова,
Чтоб в полной мере пожелать
Вам отличного здоровья,
Никогда не унывать.
Желаем счастья и добра,
Поменьше горя и печали,
Чтоб больше было светлых дней,
А хмурые — не посещали.
Но в день прекрасный юбилея
Все пожеланья хороши.
Пусть все оставшиеся годы
Несут Вам радость для души!

Коллектив Слонимского быткомбината

**Дорогую и горячо любимую
Светлану Юрьевну ГОРЯЙНОВУ**
Искренне поздравляем с днём рождения!

Мамочка милая, нежная, славная,
Добрая, уминая, и лучезарная,
За помощь, поддержку в нашей судьбе
"Спасибо", — все вместе скажем тебе.
Живи, улыбайся невзгодам-годам,
Забудь о болезнях, о тревогах забудь,
Любовью осветим твой жизненный путь.

С любовью и уважением муж, сын, дочери Таня и Майя
и семья Мухаревских

**Николай Иванович
и Анна Гавриловна ЖЕЛТЕНКО!**
Поздравляем вас с золотой свадьбой!

Вы полвека вместе зоревали
По дорогам жизненным крутым,
Всё делили: радость и печали,
Зной и стужу, боль и вёсен дым.
Поздравляем с Днём таким счастливым,
С датой замечательной такой,
С редким и двойным прекрасным дивом —
Настоящей свадьбой золотой!

С любовью дочь, зять, внуки Алексей и Людмила

**Дорогую, любимую доченьку и внучку
Настеньку КАЛЮТИК**
поздравляем с днём рождения!

Будь всегда хорошей,
Будь всегда красивой,
Будь всегда веселой,
Славной, доброй, милой.
С горем не встречайся
И не будь унылой,
Чаще улыбайся,
Словом, будь счастливой.

Папа, мама, дедушка и бабушка

**Дорогой и любимый муж и отец
Игорь Антонович ПОЗДНЯКОВ!**
Поздравляем тебя с 30-летием!

Пусть будет жизнь твоя прекрасной,
В семье погода — только ясной.
Пусть льются нежных слов потоки,
Пусть радость в доме бьёт ключом,
Не режут слух слова-упреки,
И беды будут ничтогем.

С уважением и любовью жена Снежана и дочь Кристина

**Дорогая наша,
нежная, любимая мама и жена
Света!**
Поздравляем тебя с днём рождения!

Желаем тебе крепкого здоровья, счастья, любви и
всего, что ты пожелаешь.

Твои малышки Юра и Денис

**Дорогой и любимый наш папочка,
тестя и дедушка
Николай Юрьевич
МАЛЯВКО!**
От всего сердца поздравляем тебя
с 55-летием со дня рождения!

Разве этот возраст для мужчины?
Это лишь начало, жизни цвет.
Седина? Но это не причина
Загустить сейчас, как старый дед.
Приосанься, выгни бровь игриво,
О недугах позабудь своих.
Ты, поверь, ещё такой красивый —
Красивее многих молодых.

С любовью дочь Алёна, зять Паша, внук Артём

**Дорогая, любимая жена,
племянница, мама и теща
Людмила Леонидовна СЕРАЯ!**
С огромной теплотой и нежностью
поздравляем тебя с днём рождения!

Наш милый друг! Родная мама!
Как любим мы тебя —
Не в силах объяснить.
Ни клад земной, ни прелесть рая
Тебя не могут заменить.
Мы всех счастливей — мы с тобой
В этой суматохе жития,
И нам предсказано судьбою
Всегда любить, хранить тебя.
Целуем твои руки, дорогая,
И низко просим у тебя прощенья
За боль и грусть, что каждый преподнёс.
Живи подольше, человек любимый,
И главное, конечно, — не болей.
Поверь, что ты одна на свете
Любимее и всех родней.

С любовью твой муж, тётя, сын, дочь и зять

**Дорогие и любимые наши
Дмитрий и Виталий КИСЕЛИ!**
От всей души поздравляем вас, наши родные,
с 20-летием!

Желаем, чтобы в вашей жизни было в меру
грустных и радостных, холодных и жарких дней, и
только счастья и здоровья пусть будет в меру
много!

20 лет — это не много,
20 лет — это не мало,
20 лет — это дорого,
20 лет — это начало.

С любовью и нежностью ваши мама, папа, дедушка, бабушка,
крёстная, крёстный, брат Олег

**Дорогой друг
Юрочка ИВАНЮШИН!**
От всей души, с большим волнением, с которым, слов не
находя, мы поздравляем с днём рождения тебя!

Пусть радостью глаза твои искрятся,
Улыбка никогда не сходит с губ,
Умей, когда и трудно, рассмеяться,
Улыбкой погасить любой пожар.
Умей любить и ждать, и верить людям,
Ни злости, ни корысти не тая.
Будь загадочным, желанным,
Самым любимым и самым красивым,
Самым-самым на свете счастливым!

Любящие т.я. Оля и Олег

**Дорогая, любимая и самая прекрасная в мире
мамочка, теща и бабушка
Людмила Алексеевна КАСПЕРОВИЧ!**
От всего сердца, с огромной любовью и теплотой
поздравляем тебя с днём рождения!

Мамочка наша родная,
Эти нежные строки тебе,
Самой милой и самой красивой,
Самой доброй на этой земле.
Пусть печали в твой дом не заходят,
Пусть болезни пройдут стороной.
Мы весь мир помстимся б в ладах
И тебе подарим б одной,
Но и этого было бы мало,
Чтоб воздать за твою доброту.

Мы всю жизнь, наша милая мама,
Пред тобой в неплатном долгу.
Спасибо, родная, за то, что растила,
За то, что взамен ничего не просила,
Во всем лучшей доли желала ты нам.
Спасибо за всё: за твою доброту,
За труд, за бессонные ночи.
Мы помним об этом,
Мы в вечном долгу,
Родная, любимая наша.

Любящие тебя девочки, их мужья, внученьки Машенька и Аннушка

**Дорогая и любимая наша мамочка, теща и
бабушка
Тамара Кузьминична ЯКУТА!**
От всей души поздравляем тебя с юбилеем!

Милая, хорошая, родная,
У тебя сегодня юбилей!
Жизнь, как будто речка золотая,
Год за годом уплывают в ней.
Ты о днях прошедших не печалься,
Улыбнись, слезинку с глаз сотри,
Мамочка, а дальше ты не старься,
Низкий наш поклон от всех прими!
Не знай забот — живи счастливо,
Чтоб говорили вслед всегда:
Как эта женщина красива,
Как бесконечно молода!

Сын, дочь, зять, внуки

**Дорогая, любимая доченька и сестричка
Татьяна КОНДРАТЮК!**
Поздравляем тебя с 18-летием!

Наше солнышко, свети,
Будь здорова и расти
Доброй, уминой и счастливой,
Щедрой, ласковой, красивой,
Славной, радостной и милой,
И людьми всегда любимой.

Любящие твои мама, папа, брат Сергей

**Дорогая и любимая жена
Татьяна Николаевна РАБЦЕВИЧ!**
Искренне поздравляю тебя с днём рождения!

Когда я просто на тебя смотрю,
То за тебя судьбу благодарю,
Когда моя рука в твоей руке,
То всё плохое вдалеке,
Когда щекой к твоей я прикоснусь,
То ничего на свете не боюсь,
Когда я глажу волосы твои,
То сердце замирает от любви,
Когда смотрю в счастливые глаза,
То на моих от нежности слеза.
Улыбкой светлой на тебя смотрю
И жизнь, что вместе мы, благодарю.

Любящий муж

**Дорогие
Антон Чеславович и Юлия Антоновна
МАТЕЙЧИКИ!**
От всей души поздравляем вас с юбилеем совместной жизни!
В этот праздничный день юбилея от души мы хотим
пожелать: жить до старости вам не старея, ни боли, ни
горя не зная.

И пожелать хотим ещё здоровья,
Побольше радости, тепла,
Чтоб в жизни не было ненастья.
Пусть годы медленней текут,
Пусть внуки радость вам несут,
А вот и главный наш совет:
Прожить вам вместе до ста лет.

С уважением семья Стацкевичей

**Дорогого сына, мужа и папу
Николая Владимировича КАЛЮТИКА**
поздравляем с днём рождения!

У тебя сегодня день рождения,
Это самый радостный из дней.
Пусть наше простое поздравление
Тоже станет радостью твоей.
Пусть будет полон счастья дом,
И станет, без сомнений,
Прекрасным, светлым, добрым днём
День твоего рождения.

От родителей, жены и дочери

**Дорогие наши папа, мама, дедушка и бабушка
Антон Чеславович и Юлия Антоновна
МАТЕЙЧИКИ!**
От всего сердца поздравляем вас с замечательной датой,
30-летием совместной жизни!

А мамочку с днём рождения!

У вас сегодня юбилей.
И мы от всей души желаем
Прожить вам много-много лет,
Печали, горести не зная.
Пусть не путают вас года —
Ещё их сколько будет.

Пусть будут в сущностях всегда
Доброжелательные люди.
Пусть ангел вашу жизнь хранит,
Ведь в жизни всякое бывает.
Пусть горе в двери не звонит,
А радость вас не забывает.

С любовью дочь Ирина, зять Сергей, внуки Виталий и Аляроша, дочь Алла, зять Дима

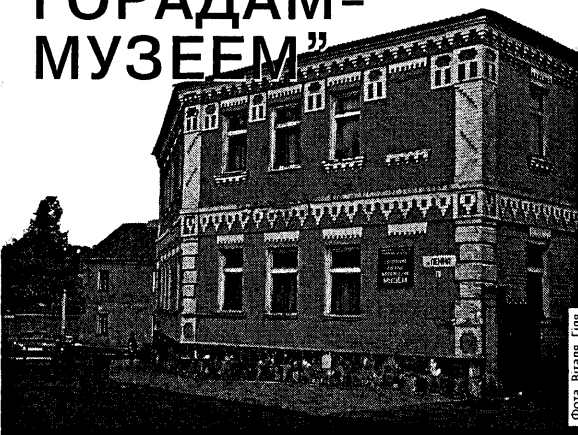
**Дорогой, любимый сынок и брат
Саша БАРКЕТ!**
Поздравляем тебя с 22-летием!

У тебя сегодня день рождения —
Это самый радостный из дней.
Пусть вот это наше поздравление
Тоже будет радостью твоей.
В этот день желаем тебе счастья
И прекрасных долгих-долгих лет.
Пусть не будет у тебе ненастья —
Только звезды, только солнца свет.
Пусть любовь придёт к тебе большая
Ни на год, на вечность, навсегда.
И пусть будет жизнь твоя, родной наш,
Светлой, словно родниковая вода.

Мама, папа, брат Денис

ІНТЭРВ'Ю

Ірына Шпыркова:

“НАШ СЛОНІМ
МОЖНА ЗРАБІЦЬ
ГОРАДАМ-
МУЗЕЕМ”

Фота Віталя Гіна

(Працяг.

Пачатак на 1 стр.)

— 21 тысяча экспанатаў — гэта многа для раённага музея ці мала?

— Гэта вельмі многа. Звычайна раённыя музеі налічваюць 3-5 тысяч экспанатаў, а ў нас больш за 21 тысячу. Праўда, ёсць расцэнне Слонімскага гарвыканкама аб перадачы музею будынка натарыяльнай канторы, што побач з музеем на вуліцы Васі Крайняга, пад фундамента памяшканні. Але і гэтага мала.

— А выставачная зала ў вашым музеі ёсць?

— Ёсць, але невялікая. Раз у квартал мы ладзім выставы. Цяпер будзем знаёміць наведвальнікаў з гісторыяй нашых прадпрыемстваў. Пачнём хутка з фабрыкі “Тэкстыльшчык”.

— Ірына Рыгораўна, якія самыя каштоўныя экспанаты ёсць у музеі?

— Каштоўныя ўсе. Але, найперш, вядома, язычаскі ідал X стагоддзя, які быў знойдзены ў Слоніме ў 1937 годзе. Каштоўным з’яўляецца бронзавы бюст Напалеона Банапарта, зроблены скульптарам Каломбам у Парыжы ў 1885 годзе. Такіх бюстаў толькі два. Адзін з іх Іосіф Стаброўскі, заснавальнік нашага музея, прывёз з Расіі ў Слонім. Дзе ён яго ўзяў, невядома. Экспануецца ў музеі перакладзены на польскую мову ў XVII стагоддзі Статут Літоўскі 1588 года, які быў надрукаваны на старабеларускай мове. Дарэчы, адным з рэдактараў яго быў вядомы дзяржаўны дзеяч Вялікага княства Літоўскага і Слонімска староста з 1586 года Леў Сапега.

Сярод унікальных экспанатаў можна назваць польска-літоўскія манеты XII-XVIII стагоддзяў, план Слоніма 1825 года, даспехі нямецкіх рыцараў з Грунвальдскай бітвы 1410 года, даспехі польскай і шведскай 1700-1721 гадоў, частку драўлянага водаправода, пракладзенага ў Слоніме ў XVIII стагоддзі Міхалам Агінскім, і многія іншыя.

— А што цікавае набыў музей, напрыклад, за мінулы год?

— Шмат чаго. Гэта і самавары, і патэфоны, і фотаздымкі. Але асаблівым здбыткам музея былі фарфоравыя велікодныя яйкі. Яны аздоблены роспісам і даволі прыгожыя. Музей набыў таксама срэбныя манеты канца XIX стагоддзя, рублі, паўрублі, розныя дакументы, звязаныя з вайсковым службай.

— Ірына Рыгораўна, музей у людзей купляе каштоўныя рэчы, ці яны даюць іх бясплатна?

— Мы павінны рэчы ў людзей купляць. Тым больш цяпер, калі ў іх няма грошай і нехта хоча сее-тое прадаць, каб атрымаць за гэта нейкую капейку. Раней нам у асноўным дарылі, а цяпер — не. Таму музей купляе вартыя ўвагі. Але і нам на гэта выдаюць зусім мала грошай, стараемся некай дамовіцца...

— Многія ўнікальныя экспанаты зніклі ў вайну і ў першы пасляваенныя гады з нашага музея. Дзе яны і ў каго знаходзяцца? Ці ставілася пытанне аб іх пошуках і вяртанні ў Слонім?

— Мы ведаем, напрыклад, што карціна Верашчагіна “Абаронцы Святой Тройцы-Сергіевай Лаўры” знаходзіцца ў Гродзенскім абласным музеі. Але дакументаў, што карціна наша, у нас ніякіх няма. Адно вядома, што са Слоніма карціну ўзялі нібыта на рэстаўрацыю. Так яна трапіла ў Гродна.

У музеі захоўваецца цэлы спіс прапаўшых у вайну экспанатаў. Яго склалі Іосіф Стаброўскі, Сяргей Новік-Пяюн і іншыя былыя супрацоўнікі музея. За маю бытнасць ніхто і ніколі не ўздумаў пытанне аб знікшых экспанатах са Слонімскага музея і вяртанні іх нам. Відзец, пара гэта зрабіць не толькі на ўзроўні горада, вобласці, але і ўсёй рэспублікі. Бо толькі з нашага музея зніклі дзесяткі розных каштоўных і дарагіх экспанатаў.

— Ці падтрымлівае музей сувязі з іншымі музеямі Беларусі і свету? З кім вы перапісваецеся, сябруеце?

— Мы сябруем з супрацоўнікамі музея Войска Польскага, што ў Варшаве. У іх захоўваецца сцяг Слонімскага павета XVII стагоддзя. Мы хочам набыць сабе гэты сцяг, ці хаця б зрабіць добрую копію.

— Ірына Рыгораўна, Вы, як дырэктар Слонімскага музея, аб чым сёння марыце? Што Вам асабіста хацелася б зрабіць у нашым старажытным горадзе, змяніць, пабудаваць, набыць і г.д.?

— Хочацца правесці на старым слонімскай замчышчы раскопкі, паказаць там старажытны Слонім з усёй яго археалогіяй, як зроблена, напрыклад, старажытнае Бярэсце. Музей СШ №4 г. Слоніма “перарос” школьны музей, і яго неабходна зрабіць нашым філіялам, і ўсе экспанаты, звязаныя з Вялікай Айчыннай вайной, перанесці туды. А ў нашым музеі шырокі паказачы сяроднявечча, жыццё і дзейнасць Сапегі і Агінскіх. Наогул, Слонім наш пара рабіць горадам-музеем,

горадам-лялькай для яго жыхароў і турыстаў. Тым больш, што побач са Слонімам знаходзіцца Сыньковіцкая царква XV стагоддзя, Жыровічы, Альбярцін з маёнткам Пуслоўскіх. Вось пра гэта сёння думаеце мне і марыце.

— Заснавальнікам музея і яго дырэктарам шмат гадоў быў вядомы краязнавец, гісторык і археолаг Іосіф Стаброўскі. Ці не пара ўжо ў Слоніме увекавечыць яго імя?

— Пытанне наконце перайменавання Камсамольскай вуліцы ў вуліцу Іосіфа Стаброўскага застаецца нывяршальным, бо, кажучы, няма грошай. Там жыву Стаброўскі, там стаіць яго хата, і гэта вуліца павінна насіць яго імя.

Што датычыць мемарыяльнай шыльды Стаброўскаму, дык яна ўжо зроблена слонімскай скульптарам Леанідам Богданам і бясплатна перададзена музею. Дакументы на ўстаноўку гэтай шыльды ўжо знаходзіцца ў Міністэрстве культуры. А ў Слонімскай гарвыканкаме хутка будзе разглядацца пытанне аб наданні музею імя Стаброўскага.

— У якіх адносінах Вашы супрацоўнікі з кіраўнікамі школьных музеяў горада Слоніма?

— У самых добрых. Мы ім дапамагем, сябруем з музеямі СШ №4, 2, 10, 5, 1 г. Слоніма і з музеем Дзяржаўскай сярэдняй школы Слонімскага раёна. Мы прагледзелі іх фонды, склалі ахоўныя абавязкі, узялі на дзяржаўны ўлік самыя каштоўныя экспанаты музеяў гэтых школ. Тэрмінова трэба аднаўляць музей Вялянціна Таўлая ў першай школе, а музею Дзяржаўскай школы неабходна надаць званне народнага. Дапамагем мы і школьным музейным куткам, найперш літаратурат, ксерапіскамі дакументаў і фотаздымкаў.

— У наступным 2002 годзе слонімсцы будуць адзначаць 750-годдзе роднага горада. Хацелася б ад Вас, Ірына Рыгораўна, пачуць каментарый па гэтай даце. Справа ў тым, што першыя ўпамінанні аб ім у хроніках датуюцца 1040 годам. Згадваецца ён пад гэтай датай і ў летапісе “Аповесць мінулых гадоў”.

— Упершыню Слонім упамінаецца ў Іпацьеўскім летапісе пад 1252 годам як Услонім. Вяслонім: “Данил же и Василько, брат его, разгадав со сыном, брата си посла на Волковыск, а сына на Услоним, а сам иде ко Здитову, и поимаша грады многы, и взвратиса в домы”. Менавіта вось гэтая дата — 1252 — і лічыцца датай заснавання Слоніма. Так што ў наступным годзе мы адзначым яго 750-годдзе. Хаця Слонім, мы маемце рацыю, існаваў значна раней, і яму ўжо тысячы, а то і больш гадоў.

— Ірына Рыгораўна, Вы больш сочыце за навуковымі і гістарычнымі выданнямі. Ці шмат напісана і пішацца пра наш Слонім?

— У 1999 годзе Слоніскаму краязнаўчаму музею споўнілася 70 гадоў. Музей заслужоўвае вялікага будынка, каб шырока і грунтоўна паказаць гісторыю зямлі Слонімскай. На вялікі жал, навукоўцы і гісторыкі некай абыходзіцца Слоніма, нібыта ён не мае сваёй гісторыі. Больш пішуць пра Полацк, Навагрудка, Мсціслаў, Нясвіж, Вілейку, а Слонім некай застаецца ўбока. Наш горад меў і мае навукова і багату гісторыю. Адсюль родам знамяціты музыкі, мастакі, пісьменнікі, палітыкі, вучоныя. На працягу 88 гадоў у Слоніме пражылі семімі Вялікага княства Літоўскага. Гэта значыць, што наш горад быў маленькай палітычнай сталіцай. А пры Агінскім Слонім стаў “паўночным Афінам”. Ён заслужоўвае большай увагі, як з боку палітыкаў і вучоных, так і з боку гісторыкаў.

Сяргей ЧЫГРЫН

ЭТИ СТРАННЫЕ,
СТРАННЫЕ НЕМЦЫ
или записки гастарбайтера

(Продолжение.

Начало в №№ 17,18,19,20)

По немецкому ТВ идут антифашистские сериалы (например, “Семья Клеппер”). Огромный положительный резонанс в прессе вызвал наш фильм “Иди и смотри”.

Немецкое правительство подаёт пример во время проведения различных мероприятий, связанных с памятью жертв Холокоста. Немецких школьников и студентов можно постоянно встретить в бывших концентрационных лагерях. Однажды в Освенциме (Аушвице) я разговаривал с группой таких экскурсантов. В беседе я узнал, что они не только ухаживают за могилами советских солдат, пленных, за еврейскими кладбищами, но и ездят во время каникул за свой счёт бесплатно работать в Израиль.

Был случай, когда кто-то в одном немецком городе бросил в закрытые двери синагоги “коктейль Молотова” (бутылки с зажигательной смесью). Во всех газетах и по ТВ прошла волна протеста. Журналисты поспешили обвинить в этом правых радикалов. Но полиция работала оперативно и быстро арестовала двух палестинцев, организаторов поджога двери.

По всей стране прошли массовые демонстрации протеста после взрыва гранаты в Дюссельдорфе около группы евреев-эмигрантов из бывшего Советского Союза. Тогда несколько человек получили ранения. На другой день на улицы Дюссельдорфа вышло 40 тысяч человек, протестующих против проявлений неонацизма. Опять пресса поспешила обвинить во всём ультраправых, хотя у следствия была серьёзная версия, что это результат каких-то уголовных разборок в среде эмигрантов, а не неонацистский теракт. Немецкая Конституция не даёт возможности возродиться фашизму. Государство жестоко пресекает деятельность как ультраправых, так и ультралевых группировок.

Наша молодёжь,
их молодёжь...

Однажды в поездке я познакомился с двумя студентами из Винницы. Они учились в каком-то экономическом вузе под Берлином и получали стипендию 450 марок ежемесячно. Половину денег мои новые знакомые отправляли домой своим близким. В этом же вузе занимаются ещё 40 человек их земляков из Украины. На вопрос: “Есть ли у них студенты из Беларуси?” последовал ответ: “Да, есть одна девочка из Минска. Не хотелось бы из одного факта делать какие-то обобщения, но всё равно, как-то непонятно — сорок и одна? Неужели Беларусь в сорок раз меньше Украины? Или это следствие всё той же политики, когда руководитель государства “не собирается вести свою страну за цивилизованным Западом.” Кстати, если наш президент всё — таки станет “выездным” и посетит Германию, то пусть он не пугается обилию оппозиционных (бело-красно-белых) флагов на городских дорогах. Здесь нет никакой “политики”: уже давно такая расцветка флага употребляется в Германии в местах дорожно-строи-

тельных работ и обозначает такой флаг: “Стоп! Объезд.”, “Стоп! Дороги нет!” и т. п.

Среди немецкой молодёжи распространён культ техники: ребята-старшеклассники почти все имеют мотоциклы, а девушки — элитные мотороллеры. Две машины в немецкой семье — явление обычное. Так что, с 18 лет молодёжь пересаживается с двухколёсного транспорта на четырёхколёсный. Ездят они побыстрее, чем у нас, хотя управлять автомобилем там сложнее, чем в Беларуси: ведь большая часть Германии — это горы и предгорья. Ещё одно маленькое уточнение: в немецких городах допустимая скорость не 60 км/час, как у нас, а 50.

Ещё в прошлом году и дети, и взрослые любили в выходные дни выехать всей семьёй показаться на роликках. Сейчас — новая мода: скутер или роллер, а проще говоря — наш родной самокат, только модернизированный. Любят немцы и верховую езду. В деревне, где мне пришлось жить, есть конно-спортивная секция. Некоторые жители держат для души 1-2 верховые лошади, а для детей — пони.

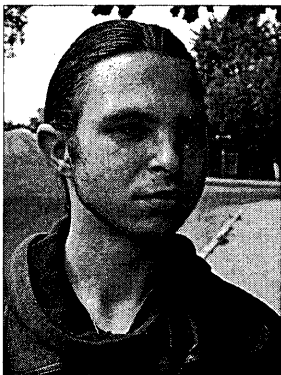
Государство активно поощряет увлечение молодёжи спортом. Многие в этом плане делают органы власти. Там нет начальных школ без бассейнов. Даже в деревнях есть большой выбор спортивных секций: большой теннис, лыжный слалом (тренируются и летом), гольф, восточные единоборства, велоспорт, стрельба, футбол, баскетбол. Есть в этой сфере и один парадокс: несмотря на почти поголовное увлечение спортом, можно заметить, что почти вся молодёжь в Германии курит. Чем это объяснить — трудно сказать. Конечно, не последнюю роль в этом коварном деле играют табачные фирмы, организовавшие через СМИ мощный поток рекламы своей продукции.

Излюбленным семейным видом спорта у немцев является всё же велосипедный. Интересно наблюдать, как семьи, вместе с детьми (самые маленькие в специальных сиденьях) совершают суботне-воскресные прогулки по заасфальтированным лесным дорожкам.

Достать в Германии поддержанный, но в хорошем состоянии велосипед — не проблема. Он вам очень облегчит жизнь для поездок в поисках работы, по магазинам, на прогулки, пока вы не приобретёте автомобиль. Итак, два раза в месяц немцы выставляют на тротуарах около домов ненужные бытовые вещи, так называемый “шпермиуль”. Образуется целые кучи из холодильников, телевизоров, стиральных машин, газовых и электроплит, микроволновок, мебели, ковров, велосипедов... Большинство этих вещей в хорошем рабочем состоянии. Вот из этих куч можно свободно и смело брать приглянувшуюся вам вещь. Если же вы увидите около почты, магазина или какой-нибудь конторы оставленный непристегнутый велосипед, то лучше его не трогать и обойти стороной: вдруг через минуту появится хозяин.

Иван ХОХОЛ

(Продолжение следует)

Цімур КУЦ

Свой першы верш "Приход весны" я напісаў у дванаццаці год, але сустрэўся з адмоўнай крытыкай і паўтары гады не садзіўся за стол з мэтай нешта стварыць. Зноў падштурхнула да напісання вершаў першае каханне. Цяпер каханне — не галоўная тэма маіх твораў. І большасць з іх зараз — проза на беларускай мове.

Наталья ЧАЛОВА,

13 лет,
ученица
7 "Д"
класса
СШ №2
г.Слонима

Детство

Детство милое!
Не улетай, не надо!
Я прошу: не нужно убегать.
Я взрослеть
ни капельки не рада —
Это сердцем
можно лишь понять.
В детстве я стихи читала,
пела
И летала где-то в облаках.
Я, конечно, многого хотела,
Что увидеть можно
только в снах.
Все игрушки были, как живые,
Я играла с ними, как во сне.
Те меновеня детства золотые
Возвратить бы
на минутку мне.

Учителю

В день осенний, когда у порога
Задышали уже холода,
Школа празднует
День педагога —
Праздник мудрости,
знаний, труда.
День учителя!
Вслушайтесь сердцем
В эти звуки, что дорожи нам.
Всем, что связано
с юностью, с детством,
Мы обязаны учителям.
Сил вы нам отдаёте немало
И любви, не смотря ни на что.
Как вы верите в нас,
что, пожалуй,
Верить так не умеет никто.

Не забудь

Ранним утром, чуть проснувшись
И остатки сна храня,
Полусонно улыбувшись, —
Вспоминай меня.
Жарким днём, в тени берёзы
Родничок бегит, зевая,
Рядом ты, мечты и грёзы...
Вспоминай меня.
Поздним вечером спокойным,
На исходе дня,
С трепетом в груди невольным
Вспоминай меня.
Ранним утром, днём и ночью,
Сердцем всем любя,
Обо всем забудь на свете,
Только — не меня.

ЖЫЦЦЁ ПАСЛЯ ЖЫЦЦЯ

Бесклапотнае дзяцінства. Марожанае-пірожнае, усеагульная любоў і пяшчота. Першы поход у школу, жыццё ў грамадстве.

Пераходны ўзрост. Піва, цыгарэты, нянавісць да навакольнага свету. Першае каханне. Потым — нянавісць да яе. Прага свабоды.

Праходзіць некалькі гадоў. Цалкам засяродзіўся на сабе. Пляваць на ўсё.

Выкурыў два пакцы, адзін за адным. Таксама пляваць. Дождж за акном.

Люблю дождж. У хаце цёмна. Люблю цемру. Чаго баяцца, чаму радавацца, як жыць — не ведаю. Стаю на карнізе. Даволі высока,

але не вышэй, чым звычайна. Лячу. Рана. На зямлі ляжыць цела. Зямля марудна астывае, і разам з ёй — цела. Душа ўзлятае да Сонца і пня. Але натыкаецца на сцяну. Ха! А хто абяцаў свабоду? Падманулі. Зноў падманулі. А цела ўжо зусім астыла.

І што змянілася? На Зямлі не стала ні лепш, ні горш ад таго, што ўжо няма аднаго-адзінага чалавека. Вельмі хутка ўсе забудуцца пра яго. А душа заўсёды будзе памятаць пра тых, з кім ішла па мінулай жыццю.

Усё аднолькава — што там, што тут. Складана толькі ДЗЕ гэта ТАМ і ЯК гэта TUT.

САПРАЎДНАЕ ІШЧАСЦЕ

Паглядзіце на бязвоблачнае неба ноччу. Ззяюць зоркі, аб'яднаныя ў сусзор'і. Для чаго? Для таго, каб не губляцца ў бясконцай цемры свету, каб бачыць адна адну. Яны ззяюць і маўчаць. Не трэба слоў. Зоркі ўсё разумеюць. Што яны — адна сям'я, што неабходна дапамагаць, няхай і ззяннем, каб не загінуць у адзіноце і ў той жа час застацца вольнымі. Яны сябруюць, каб быць разам.

Параўнайце дзень і ноч. Дзённае святла Сонца і начное — Месяц. Некалі вельмі даўно яны пасварыліся і не асыяляюць ужо разам Зямлю. Пасварыліся незваротна. Мы ўсё добра ведаем, што Месяц, на самай справе, не сам свеціць, а адлюстроўвае святло Сонца. Значыць, Сонца жадае памірыцца з былым сябрам, пасылаючы частку сябе. А горды халодны Месяц маў-

чыць, хаваецца за Зямлю, лічыць, што ён і адзін будзе добра жыць. Дурны...

Так і мы, людзі. Не імкнемся да таго, каб быць разам. Для нас даражэй колькасць грошай у кішні, чым верны сябар. Лепш не бачыць далей свайго носа, чым нешта зрабіць для іншых. Так і жывём, перацягваем кафтан кожны ў свой бок. А не парвецца? Калі сёння свет падзяляецца на бедных і багатых, заўтра ён можа раскалоцца напалам. Дурныя...

Чаму, ну чаму мы не разумеем, што жывём у адной вялікай дзяржаве з назвай Зямля і з'яўляемся грамадзянамі гэтай дзяржавы? Таму, што жадаем улады, маёмасці і не прыкмячаем галоўнага — таго, што не купіш за грошы.

Такое жыццё мы называем ішчасцем. Але дзе яно?

ПРЭМ'ЕРА ПЕСНІ

Словы Івана
Цімафейчыка,
музыка
Уладзіміра
Сарокіна

АХ, ТЫ ЛЕЦЕЙКА- ЛЕТА...

Па вясне прыйдзе лета...
І на золачку светлым
Вечер ласкавы, ветлы,
Скажы ўсё, што не ўспеў!
Лету, звонкаму лету,
Падару я куплеты —
Хай гуляюць санеты,
Поўняць сэрца напеў.

Прыпеў:

Хай пня салавей
Пераліўнаю змейкай,
Успамінам сагрэй,
Мая радасць-жалейка.
Закахаю ў гаі,
Я цябе закахаю:
Асаладай дваіх
І напамі гаю.
П'яным водарам гаю...

Дожджык-дождж, сыпаны
На гаючыя зёлкі,
Стому з нас прагані,
Радуй вока вясёлкай.
Між лугоў, між палёў,
Дзе пляюць перапёлкі,
Мы прысядзем, спяём
І паладзім на золку,
На світанчак-золку...

Ах, ты лецейка-лета...
Наваколле сагрэта,
І ўзнікаюць сюжэты,
Бы з-пад плуга ралля.

Маё шчырае лета...
Дзе ты, шчасцейка, дзе ты?
І не знікнуць памфлеты,
Калі ў стоце зямля.

Прыпеў.

Маё слаўнае лета
Хай гучыць ў аперэтах,
Смутак згоніць са свету
Дзіўны маг-дабрадзеі,
І імчыць ў маё лета
Скакунамі-каметай
У іудэйскай карэце
Дух узнеслых надзей.

Прыпеў.

Галіна БЯЛЯЎСКАЯ

Мае мары

Лета жабінай песняй
Сум адновіць далёкі,
Верне раптам дзяцінства,
Бусла белага клёкат.
Я на лузе прайдуся,
Пастаю каля броду,
Пагляджу я, як гусі
Меняць крыламі воду,
Сяду ў травах ля рэчкі,
Кіну вокам на неба:
Там аблогі-авечкі
Паплыві, дзе ім трэба.
Я ўжо пляць разам з імі
Не хачу, як калісьці.
З дрэва марай юнацкіх
Ціха падае лісце.
Тут, на гэтым васьмь лузе,
Склалі мары ўжо крылы.
Мне нічога не трэба,
Толькі б сонца свяціла,
Быў бы луг, цвілі б кветкі,
І збіраць іх жадаанне
Не згасала каб з часам.
Каб салюка да рання
Заліваўся ля рэчкі
Закаханым на ўсёху,
Каб дзяўчаты ля клуба
Шчабяталі са смехам,
І каб сын мой з сябрамі
Весьлялі тых дзяўчатак,
Каб спакой быў на сэрцы
І у доме дастатак.
Вось і ўсё мае мары,
Вось і ўсё пажаданы.
Добра мне, калі ішоўра
Свеціць сонейка з рання.

Сум расстання

З водарам чаромхі,
З песняй салаўінаю
Аж на тыдзень ты мяне
Сумаваць накінуў.
Мо з табою разам мы
Салаўя б паслухалі,
Закружылі б мары нас,
Можна, з завірухамі.
Стаў бы куст чаромхі
Ад цябе дарункам мне,
Мо б юнацтва ўспомнілі
З тымі нацалункамі?
Быў ты б тут, цялейшымі
Сталі б дні халодныя.
Можна, вецер сцішыўся б,
І дажджы злагоднелі?..
Не залежаць, ведаю,
Ад цябе абставіны.
Ты прыедзеш. Толькі мне
З сумам цяжка справіцца.

Лілія ШУЛЯК

Маміна хатка

Траўка расце, кветкі цвітуць,
Ветрык лагодна вея,
Сонейка свеціць, хмаркі бягуць,
Ягадка ружавее.

Дзесьці далёка дзяцінства пара
Знікла, бы ў белай завеі,
А ў адчуванні святла і добра
Сэрца жыве надзей.

Колькі ў вёсачцы хатак
пустых
У маркоце стаяць адзінока!
І маміна хатка ўжо сярод іх.
Сум паірае ў вокны.

Вокны яе мне у душу глядзяць,
Думкі ятуць да аблокаў.
І мроіцца мне,
што матуля ў акне
Мяне выглядае здалёку.

Людміла СІНЯК

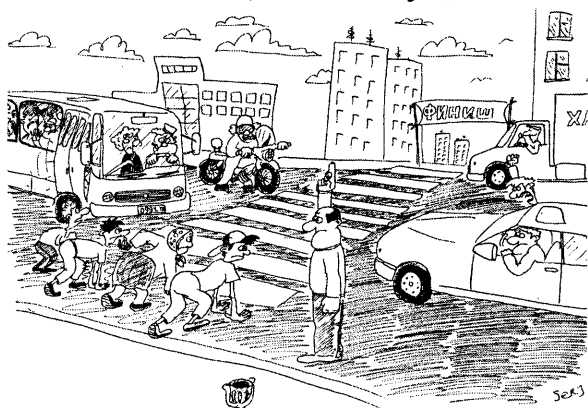
Мне б вярнуцца назад

Мне б вярнуцца
назад у дзяцінства,
На палетак, дзе кветкі цвілі,
Басанож пагуляць на гасцінцы
Там, дзе бацька і маці жылі.

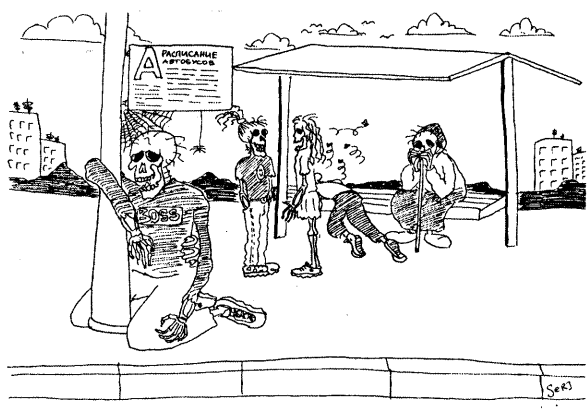
Мне б на першае
тое спатканне,
Ў твая мары і чар забіццё,
Зноў сустрэцца
з вялікім каханнем,
Што прайшло,
як віхор, праз жыццё.

Мне б ізноў усю ноч ля калыскі
Калыханку да рання спяваць...
Як далёка ўсё гэта і блізка,
Ды не вярнуць,
не знайсці, не дагнаць.

Малое Сяргей Алізарчык

Сяргей Алізарчык нарадзіўся 9 траўня 1980 года ў Слоніме ў сям'і вайскоўца. З дзяцінства даваўся паездзіць па розных месцах службы бацькі. Пяць год сям'я жыла ў Чэхаславакіі, потым — у Слуцку. А ў 1992 годзе зноў пераехала ў Слонім. Тут Сяргей скончыў сярэднюю школу і ПТВ-129 на спецыяльнасці кухара, адслужыў тэрміновую вайсковую службу. Але з войскам не развітаўся — застаўся служыць кантрактнікам. Сяргей любіць чытаць, займаецца спортам, захапляецца музыкай. Але перадусім ён мастак, і як сам прызнаецца, карыкатуры — яго хоббі.

АДПАЧЫНАК — НЕ НА КАРЫСЦЬ

Камунальнік — Зорка-ВА-БДУ — 0 : 2

Слонім. 19 траўня. Стадыён "Дынама". 2500 гледачоў.
СУДЗІЯ: Алег Чыкун (Стаўбы)
КАМУНАЛЬНІК: Сьбіш, Мясніскі (57, АМісх), ВДзегі, АДзегі, ВКрыленка, АЦшчанка (65, М.Махэйка), АВярбіцкі, ЛВаранцоў, АБаль, МАстапчык, ДАначэнка.
Галы: 4, Антановіч; 61, Сухавееў.
ПАПЯРЭДЖАННІ: 22, Аначэнка; 28, АДзегі (Камунальнік);
19, Дзерынгюскі; 42, Марціновіч (Зорка-ВА-БДУ).

Нават непрыемны дробны дождж і халодны вецер не спужалі ў мінулую суботу балельшычаў "Камунальніка". Людзі прыйшлі на стадыён, каб сустрэцца з любімай камандай пасля двухтыднёвага перапынку. Нажаль, сустрэча атрымалася малапрыемнай.

Ужо на 4-й хвіліне слонімцы атрымалі зусім недарэчны гол у свае вароты, які, магчыма, і вызначыў увесь далейшы ход гульні. Капітан гасцей Юрый Антановіч нават не прабіваў па варотах "Камунальніка", а рабіў перадачу ў нашу штрафную пляцоўку. Да мяча ніхто з футбалістаў "Зоркі" не паспеў, і Бекішу заставалася завалодаць ім. Але ж, ці то наш варадар памыліўся, ці то мяч нечакана падскочыў на няроўным полі і павольна ўляцеў у сетку, папярэдне кранушы левую ад Бекіша штангу.

Надалей першая палова матчу прайшла без змен ліку. Мабыць, разы са два галавой прабіў Міраслаў Ясініскі пасля розыгрышу вуглавых падач, ды добра прабіў метраў з дваццаці Аляксей Цішчанка. Але ж мячы міналі вароты. Астатнія намаганні нашых футбалістаў прайшлі на добрую галевую пазіцыю разбіліся аб абарону гасцей.

Другі тайм актыўна пачалі гасці. На 49-й хвіліне нападаючы "Зоркі" прабіў з вугла нашай варадарскай пляцоўкі — міма. 59-я хвіліна, прыкладна з адзінаццаці метраў амаль па цэнтры варот б'е восьмы нумар мінчан. Бекіш апянуўся на месцы.

А вось на 61-й хвіліне ён не здолеў выратаваць вароты ад другога гола. Нашы хлопцы, больш думаючы, як адыграцца, прапусцілі атаку "Зоркі". У выніку адбылася вострая прастрэльная перадача злева ўздоўж варот гаспадароў поля. Нападаючы гасцей Сухавееў удала замкнуў перадачу. 0:2.

Пасля гэтага "Камунальнік" зайграў больш востра. На 65-й хвіліне пасля падачы з вуглавога добра на апырэджанні згуляў галавой Алег Вярбіцкі, варадар мінчан ледзве здолеў перавесці мяч на вуглавы. На 77-й хвіліне здалёк б'е Дамітрый

Аначэнка — мяч пралятае ў метры вышэй перакладзіны. На 79-й хвіліне толькі штанга выратавала "Зорку" ад гола пасля добрага ўдару метраў з 22-23 Мікалая Астапчыка.

За пяць хвілін да фінальнага свістка "Камунальнік" мог яшчэ змяніць лік, калі б мяч пасля нацэленага ўдару Вярбіцкага пралёцеў на 10 сантыметраў ніжэй, — з "дзевяткі" яго ўжо ніхто б не выцягнуў.
Крыўднае паражэнне. Але ж

наперадзе яшчэ ўвесь сезон. І наступны матч "Камунальнік" праводзіць на выездзе 26 траўня супраць каманды "ЗЛІН" (Гомель).

Валерый КАВАЛЕНКА

ВЫНІКІ АСТАТНІХ МАТЧАЎ 5-ГА ТУРА:

Тарпеда-Кадзіна — Свіслач-Кроўля	1-2
Граніт — Хімік	0-1
Дарыда — Ліда	1-0
Орша — ЗЛІН	1-1
Рагачоў-ДЮСШ-1 — Дынама-Юні	0-0
Тарпеда — Керамік	2-1

Фота Віталія Ліна

ТУРНІРНАЯ ТАБЛІЦА ПАСЛЯ 5-ГА ТУРА

	гульні	В	Н	П	ацкі	мячы
1. Тарпеда	5	4	0	1	12	9-3
2. Хімік	5	4	0	1	12	9-4
3. Дарыда	4	3	1	0	10	5-2
4. Тарпеда-Кадзіна	5	3	0	2	9	6-7
5. Ліда	5	2	1	2	7	6-3
6. Орша	4	2	1	1	7	7-5
7. Зорка-ВА-БДУ	5	2	1	2	7	5-4
8. Камунальнік	4	2	1	1	7	4-3
9. Свіслач-Кроўля	5	2	1	2	7	5-5
10. Керамік	5	2	0	3	6	6-9
11. Дынама-Юні	5	1	2	2	5	7-5
12. Граніт	4	1	1	2	4	4-5
13. ЗЛІН	5	0	2	3	2	3-8
14. Рагачоў-ДЮСШ-1	5	0	2	3	2	3-10
15. Нёман	4	0	1	3	1	4-10

СЛОНІМЦЫ — ВІЦЭ-ЧЭМПІЁНЫ ВОБЛАСЦІ

На першыне вобласці сярод каманд пазашкольных устаноў, якое традыцыйна адбываецца напрыканцы навучальнага года, паспяхова згулялі шашысты Слоніма.

Нагледзячы на тое, што нашыя шашысты на 2-3 гады маладзейшыя за асноўных сапернікаў, яны вельмі ўпэўнена правялі спаборніцтвы і аказаліся на другім месцы ў турнірнай табліцы.

За каманду гулялі гуртоўцы цэнтры творчасці дзяцей і юнацтва Юрый Сегень (СШ №8) і вучні СШ №9 Андрэй Мацявін, Віктар Міско, Тацяна Панашчык і Рыта Батура.

Яўген ІВАНОВ

НЕ САМЫЕ ПОСЛЕДНИЕ В ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ГИМНАСТИКЕ

В прошлые выходные в Гродно прошло областное первенство по художественной гимнастике. В соревнованиях участвовало 4 команды: две от города Гродно, команда Сморгони и команда Слонима.

Наш город на чемпионате представляли три воспитанницы тренера Елены Макарской: Дарья Старыгина (СШ №5), Марина Дембская (гимназия №1) и Ольга Федорович (СШ №3). И выступили девочки неплохо. Марина Дембская заняла 4-е место, а Ольга Федорович была третьей.

Валерий КОВАЛЕНКО

ДРУГАЯ ПЕРАМОГА "КАМУНАЛЬНИКА-2"

Чарговы матч першанства Гродзенскай вобласці правёў слоні́мскі "Камунальнік-2". У нядзелю, 20 траўня, нашыя маладыя футбалісты прымалі на сваім полі каманду Ваўкавыску і перамаглі з лікам 2:1. Галы ў нас забілі Максім Горбач і Аляксандр Боцік.

Хаця на стадыёне "Дынама" ў гэту нядзелю прысутнічала ўсяго каля дзвухсот гледачоў, але яны засталіся задаволеныя калі не гульнёй, то вынікам — безумоўна.

Можна, канешне, скептычна адносіцца да ўзроўню абласнога чэмпіянату. Але з пункту гледжання прафесійнага росту ігракі-дублёры "Камунальніка" паступова набываюць гульнявую практыку. Гэтыя спаборніцтвы маюць сэнс і, напэўна, цікавыя многім футбольным заўзятараў. Таму "ГС" будзе ўважліва сачыць і за наступным "Камунальніка-2".

Валерый КАВАЛЕНКА

ДЗЯТЛАЎЧАНЕ Ў ЛІКУ ПРЫЗЁРАЎ

Нядаўна ў Маладзечанскім раёне Мінскай вобласці адбылося першынство рэспублікі па міні-футболу сярод выхаванцаў школ-інтэрнатаў.

Гонар Гродзенскай вобласці абараняла каманда Дзятлаўскай школы-інтэрната. Юныя футбалісты занялі 2-е месца. А лепшым іграком прызнаны Юрый Забалотны.

Леанарда ЮРГІЛЕВІЧ

"СЕРЕБРЯНАЯ" команда гребцов

На прошлой неделе в Минске прошли республиканские соревнования по гребле на байдарках и каноэ "Олимпийские дни молодежи". Команда Гродненской области, в составе которой было семеро слонимских гребцов, заняла 2-е место.

Удачно выступили наши ребята и в личном зачете. В старшей возрастной группе (1983-84 г.р.) в каноэ-одиночке на дистанции 1000м Андрей Дубина (УОР) был вторым, а Иван Григорчик (УОР) — четвертым. На дистанции же 500 м они заняли соответственно 6-е и 3-е места.

Среди спортсменов 1985-86 г.р.

Валерий КОВАЛЕНКО

Фота Віталія Ліна

ЮНАРМЕЙЦЫ ПРОВЕЛИ СВОЮ ИГРУ

В воскресенье, 20 мая, игра "Зарница" получила второе рождение. Пришла она на территории 354 станции дальней радионавигации, которая в народе получила название "Вышки". В военизированных батальонах приняли участие 100 ребят из десяти школ города.

Соревнования начались с торжественного построения и знакомства с жизнью воинской части. Потом было прохождение строевым шагом с песней.

Основные же состязания развернулись в военно-спортивных видах. Ребята подтягивались на перекладине, бегали на 400 и

800 метров, метали на точность гранаты. Всего интересней была, конечно, эстафета, включавшая восемь этапов: бег на 50 метров, наложение шины, переноска раненого, пользование противогазом, бег со связанными ногами, пришивание пуговицы, бег с колесом и опять бег на 50 метров.

В завершение состоялся конкурс по выпуску боевого листа "Мы на "Зарнице"" и обед с солдатской кашей, которая приешась по вкусу всем без исключения.

Хорошая организация игры позволила провести ее без накладок. В этом большая заслуга командования части и, в частности, начальника штаба майора

Игоря Ремеза. Холодная ветреная погода не помешала весело провести день ребятам и их родителям, которые приехали поболеть за своих детей.

Победу одержала команда четвертой школы в составе Алексея Загорского, Натальи Кири, Андрея Василюка, Юлии Ахромович, Юлии Мороз, Сергея Радевича, Ильи Рыжовича, Натальи Давидик, Елены Маркушевской и Александра Саввича. Подготовили ребят к соревнованиям педагог-организатор Инна Мандрик и классный руководитель Инна Борисевич. На втором месте оказались юнармейцы СШ №3, а на третьем — СШ №1.

Валерий КОВАЛЕНКО

